Lietas Nr. C37061315
Lietas arhīva Nr. C-0613-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2015.gada 26.martā

Tukuma rajona tiesa
tiesnese K.Vanaga
ar sekretāri S.Stalbergu
atklātā tiesas sēdē 2015.gada 12.martā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu,
Tiesa

konstatēja

2015.gada 20.janvārī /pers. A/ cēlusi Tukuma rajona tiesā prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgā dēla /pers. C/ uzturam LR Ministru kabineta noteikumos noteiktajā minimālajā apmērā.

Pieteikumā prasītāja norāda, ka atbildētājs nesniedz dēlam pietiekamu materiālu, finansiālu palīdzību, nav iesaistījies bērna uzturēšanā. Bērnu uzturējusi viena pati. Norāda, ka no 2015.gada 19.janvāra dzīvo šķirti no atbildētāja.

Pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.panta, Civilprocesa likuma 28.panta 2.daļu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 205.panta 1.daļas 1.punktu, prasītāja no atbildētāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus dēla uzturam 25% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz dēla 7 gadu vecuma sasniegšanai un no 7 gadu vecuma līdz dēla pilngadībai 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša algas.

2015.gada 29.janvārī Tukuma rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs norāda, ka prasību atzīst daļēji. Neatzīts faktu, ka prasītājai nav maksājis uzturlīdzekļus dēla uzturam. Kā pierādījumu pievienojis izziņu no bankas, no kuras redzams, ka no 2014.gada 20.februāra līdz 2014.gada 19.jūnijam uz prasītājas bankas kontu ikmēnesi pārskaitījis 80 *euro* dēla uzturam. Lūdz atbrīvot no tiesas izdevumu samaksas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{26}pantu, lieta izskatīta tiesas sēdē, prasības tiesvedības kārtībā.

Atbildētājs uz tiesas sēdi 2015.gada 12.martā nav ieradies, tiesā saņemts iesniegums, kurā atbildētājs lūdz lietu skatīt bez viņa klātbūtnes. Norāda, ka prasību atzīts, regulāri maksā uzturlīdzekļus dēla uzturam valstī noteiktajā minimālajā apmērā. Lūdz atbrīvot no valsts nodevas samaksas, jo nav regulāri ienākumi un maksā bērnam uzturlīdzekļus.

Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209. vai 210.pantā noteiktos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai un atzīst, par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētāja klātbūtnes tiesas sēdē.

Prasītāja tiesas sēdē 2015.gada 12.martā prasību uzturēja kā tas norādīts prasības pieteikumā, lūdza piedzīt uzturlīdzekļus dēla uzturam sākot no sprieduma pasludināšanas dienas.

Tiesa, noklausījusies prasītājas tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 177.pants nosaka, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Atbilstoši Civillikuma 179.pantam vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērnu uzturēšanu neizbeidzas, ja bērni nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No dzimšanas apliecības /apliecības numurs/ kopijas redzams, ka /pers. C/ ir prasītājas un atbildētāja dēls (lietas 8.lapa).

Ar Dzīves vietas deklarēšanas izziņu pierādīts, ka /pers. C/ dzīvo kopā ar /pers. A/ (lietas 9.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja īsteno bērna ikdienas aprūpi. Atbildētājs iebildumus tiesai nav izteicis.

No VSAA izziņas redzams, ka /pers. A/ no 2014.gada 1.septembra strādā /Nosaukums C/ sākumskolā un viņas vidējie mēneša bruto ienākumi ir 826 *euro* (lietas 10.lapa).

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu.

2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.pants nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: 2.1. katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; 2.2. katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2014.gada 2.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.734 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" no 2015. gada 1.janvāra Ministru kabineta noteiktais minimālās mēneša darba algas apmērs ir 360 *euro*.

No lietas materiālos esošās /pers. C/ dzimšanas apliecības konstatējams, ka prasītājas un atbildētāja dēlam tiesas lietas izskatīšanas laikā ir /gadi/ gadi. Līdz ar to minimālais uzturlīdzekļu apmērs /pers. C/ nedrīkstētu būt zemāks par 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas,

kas uz lietas izskatīšanas brīdi atbilst 90 *euro*.

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma un no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam valsts noteiktajā minimālajā apmērā ik mēnesi, sākot no 2015.gada 26.marta līdz bērns sasniegs pilngadību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots (Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkts), piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tiesa apmierina atbildētāja lūgumu un pilnībā atbrīvo atbildētāju no tiesas izdevumu piedziņas valsts ienākumos, ņemot vērā atbildētāja materiālo stāvokli, kā arī to, ka no atbildētāja tiek piedzīti uzturlīdzekļi bērna uzturam. Atbildētāja ienākumi ir neregulāri un viņa apgādībā ir viens bērns.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civillikuma 177., 179.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 93.panta pirmo daļu, 190., 193. pantu

Tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2015.gada 26.marta 90 *euro* (deviņdesmit *euro*) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% (divdesmit piecu procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz brīdim, kad /pers. C/ sasniegs 7 (septiņu) gadu vecumu, bet pēc tam ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz brīdim, kad /pers. C/ sasniegs 18 (astoņpadsmit) gadu vecumu.

Atbrīvot /pers. B/no tiesas izdevumu piedziņas valsts labā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā, no pilna sprieduma pieejamības dienas 2015.gada 9.aprīļa apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga